

Carme Casas

Amb all i bitxo

Ho ha dit...

...Gustav Mahler
"Tradició és sinònim de negligència"

Ja tenim corpus

El fet que la presentació d'un llibre de cuina catalana, tot i els seus anuncis vessants científic i antològic, es dugués a terme a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i comptés amb la intervenció de personalitats tan lliures de sospita temàtica com Salvador Giner i el catedràtic Antoni Riera, ja induïa a pensar que la intenció dels seus artífexs anava més enllà dels interessos estrictament mediàtics i comercials. Bo i que la convocatòria la fes l'editor -Columna, en aquest cas-, aquesta no convidava a un acte convencional en un espai *ad hoc* i amb piscolabis identitàri sinó a una roda premsa formal amb tots els ets i uts.

La voluntat de superar el caire lúdic que se sol donar als batejos d'aquest tipus de publicacions queda explicada també per l'obra en si mateixa: més que d'un altre receptari, es tracta d'un diccionari ortodox que és alhora un catàleg de plats autòctons nutrant el qual, des del moment més àlgid i potent de la cuina creativa catalana, s'inventaria la tradicional. L'obra esmentada, que es presenta com a resultat d'una tasca col·lectiva, té si més no un conductor savi i solvent: Toni Massanés, que ha estat el director de la investigació global i el treball de camp pertinents, així com del pròleg.

Consumat de moment el projecte, l'obra no només aspira a tenir, a partir de periòdiques actualitzacions i noves entrades, continuïtat en el temps, sinó també a assolir, els valors testimonial i antropològic sobreente-

Foto de família de les persones que han intervingut en l'elaboració del llibre "Corpus de la cuina catalana" ■ CRISTINA CALDERER

sos, un munt d'objectius afegits: ser útil i apta per a tothom, erigir-se com a estri de consulta rigorós i autoritzat -s'entén que també des del punt de vista lingüístic- i, fins i tot, com si l'evolució de la cuina actual no es produís com per generació espontània a una velocitat mai vista, actuar de generador de més imaginatives i modernes interpretacions i aplicacions de la partitura original. Ambició, tanmateix.

L'obra aspira a ser un estri de consulta rigorós, útil i apte per a tothom

Tot i el desitjable èxit de l'empresa, atès que tant la feinada com la intenció s'ho valen, hi ha, no obstant, preguntes que hom no pot sinó plantejar-se. Per exemple, aquestes tres: Per bé que s'insisteix en la potser utòpica coexistència pacífica entre tradició i progrés, ¿aconseguirà aquest encertat i culte vademécum amb efectes exculpadors que la gent reculi per retornar a uns conceptes i unes pràctiques definitivament superats?

I, una vegada tot plegat sigui etiquetat i endreçat a l'armari, ¿algú creu que les noves generacions s'abraonaran sobre els calaixos decidits a buscar-hi les pautes que els permetin commutar el *fast food* pels parsimoniosos picades i xup-xups?

¿Segur que no es tracta d'una obra més testimonial que no pas funcional?

Dubtes, no obstant, perquè com diu la dita, feina feta no té destorb. ■